

Jeg mener f.eks., at man allerførst skal bruge det sociale som indgangsvinkel.

Derfor vil vi sige til SF, at selvfølgelig vil Venstre også se på de koordinationsmuligheder, der er, og selvfølgelig skal man også se på de andre forhold. Det er ikke kun økonomi.

Det får mig så til at glide over til Socialdemokratiet. Det, der er min pointe, er jo, at der bare har været nogle tilfælde, som er totalt uholdbare omkostningsmæssigt. For mig er det ikke et spørgsmål om antal. Det kan godt være, der er nogle bestemte forhold at tage hensyn til, det er der givetvis med fredningsager osv., men der er f.eks. byfornyelsen i Brumleby. Det kan godt være, den er helt speciel. Den kostede 1,5 mio. kr. pr. lejemål.

Igen kan jeg ikke lade være med at sammenligne: Hvad koster det at bygge noget nyt? Det kan godt være, at der er en større omkostning enhedsmæssigt i forhold til et parcelhus, som SF var inde på. Men jeg synes stadig væk, at der skal være et sammenligningsgrundlag, og det er dét, jeg synes man hele tiden skal gøre. Jeg har ikke noget imod, at man siger, at nu skal vi forbedre bevaringsværdige bygninger, men det skal hele tiden stå i rimeligt forhold til, hvad det koster at lave noget nyt.

John Vinther (KF):

Indledningsvis vil jeg godt takke boligministeren for redegørelsen. Nu skal man selvfølgelig passe på, har jeg fundet ud af, hvad man gør, men jeg vil dog godt sige, at det er en redegørelse, der er fyldt af visioner. Det betyder ikke, at jeg nødvendigvis er enig i alle visionerne.

Ministeren har for nylig udgivet et debatoplæg om den fremtidige byfornyelse. I dag har vi så en redegørelsesdebat om samme emne, og jeg forstår, at begge dele er forløbere for et lovforslag, som jeg går ud fra at ministeren agter at fremsætte i løbet af efteråret.

Derfor er det naturligvis ikke helt uden betydning, hvilke signaler der i dag kommer fra Folketingets partier. Det kunne jo være, at ministeren lytter godt efter og til efteråret fremsætter et lovforslag, der ikke går længere, end at det kan samle bred opbakning. Dette blot være et håbefuldt råd.

Det gennemgående tema både i debatoplægget og i redegørelsen er begrebet helhedsorienteret byfornyelse. Se, sådan et ord, helhedsorienteret, er jo et positivt ladet ord, og det kan være svært at argumentere imod det. Men helhedsorienteret byfornyelse kan dække over

manget og meget, godt som skidt, og også i redegørelsen er der efter Det Konservative Folkepartis opfattelse såvel godt som skidt.

Det, man i hvert fald kan udlede af redegørelsen, er, at helhedsorienteret byfornyelse betyder, at et boligområdes problemer, det være sig bygningsmæssige, sociale, trafikale, kulturelle osv. osv., skal ses i en sammenhæng og i hvert fald delvis løses via byfornyelseslovgivningen.

Når man hertil lægger, at ministeren i redegørelsen udpeger den almennyttige boligsektor som et nyt område, der skal omfattes af den offentlige byfornyelse, er det, må jeg erkende, unægtelig svært ikke at få den tanke, at begrebet helhedsorienteret byfornyelse er en socialdemokratisk boligministers alibiord for langsomt og glidende at lade den almennyttige boligsektor være fremtidens kerneområde for byfornyelsen.

Her synes jeg, der er grund til at løfte en lille advarende pegefinger. Der er ingen tvivl om, at der er store problemer, sociale såvel som andre, i en lang række almennyttige boligafdelinger. Det er der også så mange andre steder. Man skal passe på ikke at gøre alle disse mange forskelligartede problemer, sociale, kulturelle, trafikale osv., som et givent boligområde måtte have, til problemer, der nødvendigvis kan løses af byfornyelsen. Så tror jeg nemlig, at de begrænsede ressourcer, vi arbejder med, meget hurtigt får ben at gå på. Og jo flere problemer byfornyelsen skal løse, jo færre penge vil der være tilbage til det, der efter Det Konservative Folkepartis opfattelse er kerneområdet for byfornyelsen.

Og hvad er så det? Efter vores opfattelse skal den egentlige boligforbedring – det at omskabe utidssvarende boliger til tidssvarende boliger – også i årene fremover være kerneområdet for byfornyelsen. Den holdning synes jeg også der er godt belæg for at have.

I ministeriets eget debatoplæg er anført, at der stadig er, tror jeg, 26.000 boliger med installationsmangler. Der er stadig mange utidssvarende boliger. Lad os koncentrere byfornyelsesindsatsen om dette i første omgang. Og her har jeg bemærket – og det giver almindeligvis anledning til bekymring, og jeg er fuldstændig enig med Lejernes LO – at den holdning deler Lejernes LO. Der skal naturligvis være plads til de store visioner, men man skal passe på, at visionerne ikke rykker fokus fra det egentlige problem.

Jeg kan også frygte, at hvis regeringens visioner om helhedsløsninger, hvor byfornyelsen stort set bliver altfavnende og skal løse en